



## การอนุญาตไม้ในที่ดินเปิดใช้ประโยชน์

ผู้รวบรวมขอแยกประเภทการใช้พื้นที่ป่าทำประโยชน์ในกรณีต่างๆเท่าที่รวบรวมได้มีดังต่อไปนี้

๑. ที่ดินจัดสรรโดยกรมที่ดินหรือทบวงการเมืองอื่นเป็นผู้จัด
๒. ที่ดินจัดตั้งนิคมของกรมประชาสงเคราะห์ และกรมส่งเสริมสหกรณ์ ตามพระราชบัญญัติจัดที่ดินเพื่อการครองชีพ พ.ศ. ๒๕๑๑
๓. ที่ดินจัดสรรป่าสงวนแห่งชาติที่เสื่อมโทรมเพื่อให้ราษฎรเช่าอยู่อาศัยทำกินโดยไม้ออนกรรมสิทธิ์ให้
๔. พื้นที่หมู่บ้านป่าไม้
๕. พื้นที่สร้างอ่างเก็บน้ำของกรมชลประทาน การพลังงานแห่งชาติ การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ฯลฯ
๖. พื้นที่จัดสรรในที่ดินมีพระราชกฤษฎีกากำหนดที่ดินหวงห้าม ของทบวงการเมืองต่างๆ เช่น ของกรมราชทัณฑ์ ที่ราชพัสดุ ที่การปฏิรูปที่ดิน ของสำนักงานปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม ฯลฯ
๗. พื้นที่สร้างที่ทำการของรัฐ เช่น ที่ว่าการอำเภอ โรงพยาบาล ฯลฯ
๘. พื้นที่สงวนไว้เพื่อใช้ประโยชน์ของทบวงการเมืองต่างๆ
๙. พื้นที่ที่ใช้ในการก่อสร้างทาง อันได้แก่ กรมทางหลวง ทางยุทธศาสตร์ ทางชนบทของหน่วยพัฒนาเคลื่อนที่หรือของ กรป.กลาง ฯลฯ
๑๐. ที่ขอประทานบัตรทำเหมืองแร่
๑๑. พื้นที่ปลูกสร้างสวนป่าของรัฐบาลและของเอกชน ตามเงื่อนไขสัมปทาน หรือการเช่าป่าปลูกสร้างสวนป่าตามระเบียบของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
๑๒. ที่แนวทางการปักเสาไฟฟ้าทั้งแรงต่ำและแรงสูง

การทำไม้ออกจากที่ดินเปิดใช้ประโยชน์ทั้ง ๑๒ กรณี ดังกล่าวนี้ ในชั้นเดิมมอบให้ องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เป็นผู้ทำไม้ออก ตามหนังสือกรมป่าไม้ที่ ๗๗๔๓/๒๕๐๒ ที่ ๑๐๖/๒๕๐๓ ลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๐๓ และที่ ๗๑๕๒/๒๕๐๓ ลงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๐๓ ซึ่งแต่เดิมกำหนดไว้แต่เพียง ๗ กรณี แต่ต่อมาได้มีการเปิดใช้ประโยชน์ในกรณีต่างๆ เพิ่มขึ้น กรมป่าไม้จึงกำหนดทางปฏิบัติเพิ่มเติมขึ้น เพื่อให้ถูกต้องตามลักษณะของการใช้ที่ดินและตามสิทธิของผู้รับอนุญาต ซึ่งจะได้กล่าวถึงการอนุญาตไม่ว่าควรจะปฏิบัติอย่างไร ตามระเบียบหนังสือกรมป่าไม้ฉบับใดเป็นเรื่องๆ ไป

ในชั้นนี้ขอคัดระเบียบหลักเกณฑ์ที่ใช้ปฏิบัติในการอนุญาตไม้ ในพื้นที่เปิดใช้ประโยชน์ ตามหนังสือกรมป่าไม้ ๓ ฉบับ ดังกล่าวไว้ดังต่อไปนี้



ด่วนมาก

ที่ ๗๗๔๓/๒๕๐๒

กรมป่าไม้

๖ สิงหาคม ๒๕๐๒

เรื่อง นโยบายการทำไม้นอกเขตป่าโครงการ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด

อ้างถึง หนังสือกรมป่าไม้ที่ ๙๕๔-๙๕๙/๒๕๐๒ ลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๐๒

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมป่าไม้ได้กำหนดนโยบายการทำไม้สัก ในป่านอกเขตป่าโครงการที่กระทรวงเกษตรได้หารือกองอำนวยการฝ่ายพลเรือนแห่งคณะปฏิวัติ ซึ่งกองอำนวยการฝ่ายพลเรือนได้พิจารณาเห็นชอบ ตามที่กระทรวงเกษตรหารือ และกรมป่าไม้ได้เรียนมาเพื่อโปรดทราบและถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป นั้น

บัดนี้ กระทรวงเกษตรได้กำหนดนโยบายการทำไม้ นอกเขตป่าโครงการประเภทต่างๆ ให้เป็นการสอดคล้องกับมติคณะกรรมาธิการป้องกันการลักลอบ ตัดฟันไม้และการบำรุงรักษาป่า และเพื่อประโยชน์ในการรักษาสวัสดิภาพของป่าไม้ และทางเศรษฐกิจของประเทศ โดยกำหนดให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เป็นผู้ทำไม้นอกเขตป่าโครงการประเภทต่างๆ ทั้งไม้สักและไม่สักและไม้กระยาเลยในป่าดังต่อไปนี้

๑. ไม้ตายแห้งขนอนนอนและยืนต้นตายแห้งในป่าต่างๆ นอกเขตป่าโครงการที่ได้เปิดให้ทำไม้โดยสัมปทาน หรือการอนุญาตผูกขาดอยู่แล้ว
๒. ไม้ในที่ดินครอบครองที่มี น.ส.๓ แล้ว หรือที่ดินที่ไม่มีโฉนด ซึ่งเจ้าของขออนุญาตตัดฟันเพื่อการค้า แต่ยังไม่ได้รับอนุญาตจากกรมป่าไม้ ถ้าจะให้มีการทำไม้ ออก
๓. ไม้ที่พนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาเห็นสมควรกันออกจากเขตป่าสงวน ป่าคุ้มครอง เนื่องจากไม่สามารถจะรักษาไว้ให้มีสภาพเป็นป่าต่อไปได้
๔. ไม้ที่อยู่ในที่ดินบริเวณเขตชลประทานราษฎร์
๕. ไม้ในที่ดินที่จะเปิดที่ดินเป็นนิคม หรือที่ดินจัดสรรจับจองโดยทางการพิจารณากำหนดขึ้น
๖. ไม้ในบริเวณหัวไร่ปลายนาที่เห็นว่า จะรักษาสภาพป่าไว้ต่อไปไม่ได้แล้ว เนื่องจากราษฎรบุกรุกลักตัดอยู่เสมอ
๗. ไม้ในที่ขอประทานบัตรเหมืองแร่

กรมป่าไม้จึงขอเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และถือเป็นแนวทางปฏิบัติตามนัยดังกล่าวต่อไป และหนังสือสั่งการของกรมป่าไม้ไปยังจังหวัดทุกจังหวัดที่ ๙๕๔-๙๕๙/๒๕๐๒ ลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๐๒ ให้ถือว่าเป็นอันยกเลิกไปโดยปริยาย

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงนาม)

ฉ. ศิริวรรณ

(นายเฉลิม ศิริวรรณ)

อธิบดีกรมป่าไม้

๓๔๘

คู่มือการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการอนุญาตไม้และของป่า



ด่วนมาก

ที่ ๗๗๔๔ / ๒๕๐๒

กรมป่าไม้

๖ สิงหาคม ๒๕๐๒

สำเนาหนังสือข้างบนนี้ ส่งมายัง หัวหน้ากองทุกกอง (เว้นกองด่านป่าไม้กาโด) ป่าไม้เขตทุกเขต  
และผู้อำนวยการโรงเรียนป่าไม้ เพื่อทราบและถือปฏิบัติ

(ลงนาม) ฉ. ศิริวรรณ

(นายเฉลิม ศิริวรรณ)

อธิบดีกรมป่าไม้



ด่วนมาก

ที่ ๑๐๖/๒๕๐๓

กรมป่าไม้

๘ มกราคม ๒๕๐๓

เรื่อง นโยบายการทำไม้นอกเขตป่าโครงการ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด

อ้างถึง หนังสือกรมป่าไม้ที่ ๗๗๔๓/๒๕๐๒ ลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๐๒

ตามหนังสือกรมป่าไม้ที่อ้างถึง แจกนโยบายของกระทรวงเกษตรที่กำหนดให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เป็นผู้ทำไม้นอกเขตป่าโครงการประเภทต่างๆ ทั้งไม้สักและไม้กระยาเลยรวม ๗ กรณี มาเพื่อโปรดทราบและถือเป็นแนวทางปฏิบัติ นั้น

บัดนี้ กรมป่าไม้ได้เสนอข้อกำหนดวิธีการปฏิบัติ ในการให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ทำไม้ทั้ง ๗ กรณีนี้ต่อกระทรวงเกษตร และกระทรวงเกษตรได้พิจารณาอนุมัติแล้ว จึงขอแจ้งมาเพื่อทราบเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไปดังนี้

๑. การทำไม้ทั้ง ๗ กรณีนี้ ให้จังหวัดมอบให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ทำไม้ออกโดยวิธีออกใบอนุญาตธรรมดา

๒. การทำไม้ตามใบอนุญาตนี้ ให้เรียกเก็บเงินค่าภาคหลวงตามอัตราและค่าบำรุงป่าสำหรับไม้สักในอัตรา ๒ เท่าค่าภาคหลวง ไม้กระยาเลยในอัตรา ๑ เท่าค่าภาคหลวง โดยให้กำหนดเงื่อนไขในการอนุญาตให้ผู้รับอนุญาตยินยอม เสียค่าบำรุงป่าตามอัตราดังกล่าวแล้ว และนอกจากนี้ให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ชำระค่าใช้จ่ายในการสำรวจไม้รายนั้นๆ ให้แก่กรมป่าไม้เท่าที่ได้จ่ายไปจริง

๓. โดยที่บางกรณีองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ไม่สามารถจะรับทำไม้ออกได้ จึงควรกำหนดให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้แจ้งให้จังหวัดผู้เสนอให้ทำไม้ทราบภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่จังหวัดแจ้งให้ทราบว่าจะรับทำไม้นั้นหรือไม่ เพราะถ้าทั้งไว้นานไม่อาจสูญหายหรือเสื่อมคุณภาพเป็นการเสียประโยชน์แก่รัฐ

๔. ในกรณีที่องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ปฏิเสธไม่รับทำไม้ดังกล่าวโดยเหตุผลใดๆ ก็ดี หรือไม่แจ้งให้ทราบภายในกำหนด ๖๐ วัน นับแต่วันที่จังหวัดแจ้งให้ทราบ ให้จังหวัดดำเนินการประมูลเรียกค่าเปิดป่าให้ผู้รับอนุญาตทำไม้นั้น ต่อไปตามระเบียบ

๕. ในการประมูลเพื่อทำไม้ดังกล่าวในข้อ ๔ ให้จังหวัดพิจารณาแต่งตั้งกรรมการไม่น้อยกว่า ๓ นาย เป็นกรรมการดำเนินการโดยให้มีป่าไม้เขต หรือผู้ช่วยป่าไม้เขต เป็นกรรมการร่วมด้วย ๑ นาย และให้กรรมการคณะนี้มีอำนาจพิจารณากำหนดอัตราขั้นต่ำในการประมูลเรียกค่าเปิดป่าตามความเหมาะสมแต่กรณีและท้องถิ่น

๖. ให้ผู้ประมูลได้ทำไม้ออกมาชำระค่าภาคหลวงและค่าบำรุงป่า ในอัตราเดียวกันกับที่กำหนดวางเงื่อนไขไว้ให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เสีย รวมทั้งค่าใช้จ่ายในการสำรวจไม้รายนั้นด้วย

๓๕๐

คู่มือการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการอนุญาตไม้และของป่า



๗. ในการทำไม้ทั้ง ๗ กรณีนั้น หากมีไม้หวงห้ามประเภท ข. และไม้ต่ำกว่าขนาดจำกัดที่  
จะต้องทำออกปะปนอยู่ด้วย ก็ให้ทำออกมาได้โดยไม่ต้องเสนอขออนุมัติกระทรวงเกษตรอีก

ทั้งนี้ เมื่อจังหวัดมีกรณีที่จะต้องทำไม้ใน ๗ กรณีนั้นที่ใด เมื่อใด ถ้าเป็นไม้สักให้ติดต่อกับผู้จัดการ  
แผนกไม้สักสาขาลำปาง ถ้าเป็นไม้กระยาเลยให้ติดต่อกับผู้จัดการแผนกไม้กระยาเลยองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้  
จังหวัดพระนครโดยตรง แล้วสำเนาให้กรมป่าไม้ทราบด้วย

อนึ่ง ขอเรียนขอความเข้าใจด้วยว่า ไม้นอกเขตป่าโครงการที่มอบให้องค์การอุตสาหกรรม  
ป่าไม้เป็นผู้ทำออกนั้น จำกัด เฉพาะ ๗ กรณีที่กำหนดไว้ตามนัยแห่งหนังสือกรมป่าไม้ ที่ ๗๗๔๓/๒๕๐๒  
ลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๐๒ เท่านั้น และการทำไม้ใน ๗ กรณีนี้ จะต้องเป็นการทำไม้เพื่อที่จะเปิดที่ดิน  
ทำประโยชน์ต่อไปเท่านั้น หากยังไม่มีกรณีที่จะต้องใช้ที่ดิน เช่น เพื่ออยู่อาศัยก็ดี เพื่อทำประโยชน์ในที่ดินก็ดี  
เพื่อการชลประทานราษฎร์หรือเพื่อการเหมืองแร่ก็ดี ไม้ในที่ตั้งกล่าวก็ยังถือว่าเป็นไม้นอกเขตป่าโครงการ  
ต่างๆ ไป ซึ่งการอนุญาตจะต้องอยู่ภายในวงจำนวนจำกัดประจำปีเช่นเดิม

กรมป่าไม้จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และถือเป็นแนวทางปฏิบัติตามนัยดังกล่าวต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงนาม) ฉ. ศิริวรรณ  
(นายเฉลิม ศิริวรรณ)  
อธิบดีกรมป่าไม้





ที่ ๑๐๗/๒๕๐๓

กรมป่าไม้

๘ มกราคม ๒๕๐๓

สำเนาหนังสือกรมป่าไม้ที่ ๑๐๖/๒๕๐๓ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๐๓ ส่งมายัง หัวหน้ากองทุกกอง (เว้นกองด่านป่าไม้กาโด) ป่าไม้เขตทุกเขต และผู้อำนวยการโรงเรียนป่าไม้ เพื่อทราบและถือปฏิบัติการต่อเนื่องบันทึก กรมป่าไม้ที่ ๗๗๔๔/๒๕๐๒ ลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๐๒

ส่งมาเรียน ผู้อำนวยการองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ เพื่อโปรดทราบและเมื่อองค์การอุตสาหกรรม ป่าไม้รับทำหรือไม่รับทำในกรณีใดอย่างไร โปรดแจ้งให้กรมป่าไม้ทราบด้วย

(ลงนาม) ฉ. ศิริวรรณ

(นายเฉลิม ศิริวรรณ)

อธิบดีกรมป่าไม้

๓๕๒

คู่มือการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการอนุญาตไม้และของป่า





ด่วนมาก

ที่ ๗๑๕๒/๒๕๐๓

กรมป่าไม้

๑๒ กรกฎาคม ๒๕๐๓

เรื่อง นโยบายการทำไม้นอกเขตป่าโครงการ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด

อ้างถึง หนังสือกรมป่าไม้ที่ ๑๐๖/๒๕๐๓ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๐๓

อนุสนธิหนังสือกรมป่าไม้ที่อ้างถึง แจ้งแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับนโยบายการทำไม้นอกเขตป่าโครงการที่จะต้องให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เป็นผู้รับอนุญาตทำไม้ทั้ง ๗ กรณี มาเพื่อโปรดทราบ และถือเป็นแนวทางปฏิบัติรวม ๗ ข้อ ดังความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

บัดนี้ กรมป่าไม้ได้พิจารณาเห็นว่า ควรจะได้มีการขยายความในหลักเกณฑ์ดังกล่าวขึ้นบางประการ เพื่อความเหมาะสมในทางปฏิบัติ จึงได้เสนอกระทรวงเกษตรว่า เกี่ยวกับหลักการที่กำหนดให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ทำไม้ออกทั้ง ๗ กรณีนั้น ควรจะหมายถึงเฉพาะการห้ามมิให้เอกชนอื่นใดทำไม้ในพื้นที่ดังกล่าวเพื่อการค้าเท่านั้น และได้เสนอหลักเกณฑ์เพิ่มเติมเพื่อพิจารณา ๓ ข้อ ซึ่งกระทรวงเกษตรได้พิจารณาแล้วเห็นชอบด้วย และอนุมัติให้ถือปฏิบัติได้ต่อไป จึงขอแจ้งมาเพื่อทราบเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป ดังนี้

๑. ไม้นอกเขตป่าโครงการในพื้นที่ ๗ กรณี ที่กำหนดให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เป็นผู้รับอนุญาตทำไม้ออกนั้น หากมีผู้ยื่นคำขออนุญาตทำไม้เพื่อใช้สอยส่วนตัวเพื่อการกุศล หรือเพื่อสาธารณประโยชน์ในระหว่างที่ยังมิได้ทำการสำรวจ และแจ้งจำนวนไม้ที่แน่นอนไปให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้รับทำไม้แล้วก็ให้จังหวัดพิจารณาดำเนินการอนุญาตไปได้ตามระเบียบและตามปริมาณแห่งความจำเป็น

๒. ไม้ในป่านอกเขตป่าโครงการทั้ง ๗ กรณีนี้ เมื่อได้ผ่านการทำไม้มาตามหลักเกณฑ์ตามนัยแห่งหนังสือกรมป่าไม้ที่ ๑๐๖-๑๐๗/๒๕๐๓ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๐๓ มาแล้ว แต่ถ้าหากยังมีไม้กระยาเลยขนาดเล็กเหลืออยู่ อันเป็นไม้ที่มีลักษณะคดงอ คุณภาพไม่เหมาะสมที่จะใช้ประโยชน์เพื่อการค้าหรือเพื่อประโยชน์อื่นใด นอกจากจะใช้ทำฟืนแล้วก็ให้พิจารณาอนุญาตให้การรถไฟแห่งประเทศไทย หรือบุคคลอื่นๆ รับอนุญาตทำเป็นฟืนออกมาเสียได้

๓. ในกรณีที่จังหวัดได้แจ้งไปยังองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ เพื่อให้ไปรับอนุญาตทำไม้ในที่ ๗ กรณีดังกล่าวแล้ว แต่องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้แจ้งว่า ไม่ประสงค์จะรับอนุญาตทำไม้นั้นก็ดี หรือมิได้แจ้งให้ทราบภายในกำหนด ๖๐ วันก็ดี และเมื่อจังหวัดได้ดำเนินการเปิดประมูลเพื่อหาผู้รับอนุญาตทำไม้แล้ว แต่ไม่มีผู้ใดสนใจยื่นซองประมูล ให้จังหวัดพิจารณาดำเนินการทำไม้เหล่านั้นออกโดยวิธีอื่นต่อไป ซึ่งอาจเป็นการพิจารณาอนุญาตให้การรถไฟแห่งประเทศไทย หรือบุคคลอื่นๆ ทำไม้หมอน ไม้ฟืน ได้ตามที่เห็นสมควรก็ได้

๓๕๓

คู่มือการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการอนุญาตไม้และของป่า









ก่อนที่จะมีการอนุญาตไม้ในที่ดินเปิดใช้ประโยชน์ในกรณีต่างๆ ทั้ง ๑๒ กรณีนั้น จะต้องให้ป่าไม้ เขตท้องที่ไปทำการสำรวจที่ดินป่าไม้ที่จำเป็นจะต้องตัดออกจากที่ดินเปิดใช้ประโยชน์ ตามระเบียบกรมป่าไม้ว่าด้วย การสำรวจคัดเลือกที่ดินป่าไม้หวงห้ามในบริเวณป่าที่เปิดทำประโยชน์ พ.ศ.๒๕๑๑ ตามหนังสือกรมป่าไม้ที่ กษ.๐๗๐๓/๑๒๙๕๓ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๑๑ เสียก่อน (ได้คัดระเบียบนี้ไว้แล้วในบทก่อน)

เมื่อคัดเลือกไม้ตามระเบียบนี้เสร็จแล้ว เขตหรือจังหวัดจะต้องส่งบัญชีไม้ให้กรมป่าไม้ตรวจสอบก่อนอนุญาตเป็นรายๆ ไป (ตามระเบียบดังกล่าวข้อ ๑๒) และเมื่อกรมป่าไม้ตรวจสอบถูกต้องแล้วจึงสั่งการให้จังหวัดเป็นผู้อนุญาตตามระเบียบต่อไป ซึ่งแต่เดิมนั้นการอนุญาตไม่มีปัญหา แต่ต่อมาเมื่อได้ประกาศใช้บังคับพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.๒๕๑๔ แล้ว ไม้ต่ำกว่าขนาดจำกัดอนุญาตไม่ได้เพราะมาตรา ๑๓ ห้ามไว้ ดังที่บัญญัติไว้ดังนี้

“มาตรา ๑๓ ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตทำไม้ที่มีขนาดต่ำกว่าขนาดจำกัด แต่ถ้ามีเหตุภัยพิบัติสาธารณะหรือมีเหตุจำเป็นที่เห็นสมควรช่วยเหลือราษฎรเป็นกรณีพิเศษ รัฐมนตรีจะอนุญาตให้ผู้รับอนุญาตเฉพาะรายทำไม้ที่มีขนาดต่ำกว่าขนาดจำกัด เป็นการชั่วคราวได้

การทำไม้ที่มีขนาดต่ำกว่าขนาดจำกัดตามที่รัฐมนตรีอนุญาตให้ทำได้ตามความในวรรคหนึ่ง ผู้รับอนุญาตจะทำไม้ได้ต่อเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ประทับตราอนุญาตไว้ที่ไม้ชิ้นๆ แล้ว ทั้งนี้ เว้นแต่ในกรณีที่ไม้ไม่สามารถประทับตราได้ และพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ระบุไว้ในใบอนุญาตให้ทำไม้ได้โดยไม่ต้องประทับตรา”

จากการที่กฎหมายห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตทำไม้ต่ำกว่าขนาดจำกัดดังกล่าวจึงเป็นปัญหาทางปฏิบัติสำหรับไม้ที่จำเป็นจะต้องตัดออกจากที่ดินเปิดใช้ประโยชน์ ในกรณีต่างๆ เพราะถ้าไม้ตัดไม้ทุกขนาดออกจากที่ดินนั้น ก็จะเข้าทำประโยชน์ในที่ดินไม่ได้ ด้วยเหตุนี้กรมป่าไม้จึงได้เสนอกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เพื่อขออนุมัติเป็นหลักการในการอนุญาตไม้ต่ำกว่าขนาดจำกัด ตามบันทึกที่ กส.๐๔๐๔/๒๕๐ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๙ โดยขอให้อนุมัติเป็น ๒ ลักษณะ คือ

๑. ขออนุมัติให้ออกอนุญาตในกรณีเข้าเหตุภัยพิบัติสาธารณะ หรือมีเหตุจำเป็นที่เห็นสมควรช่วยเหลือราษฎรเป็นกรณีพิเศษ เพื่อใช้อำนาจของรัฐมนตรีสั่งอนุญาตตามมาตรา ๑๓ อันได้แก่ไม้ต่ำกว่าขนาดจำกัดที่จะตัดออกจากที่ดินจัดสรรที่นิคม เพราะถือว่าอยู่ในข่ายการช่วยเหลือราษฎรเป็นกรณีพิเศษได้ และกรณีเกิดภัยพิบัติสาธารณะอันได้แก่ไม้ต่ำกว่าขนาดจำกัดที่จำเป็นจะต้องตัดออกจากบริเวณอ่างเก็บน้ำ เป็นต้น

๒. กรณีที่ไม่เข้าข่ายภัยพิบัติสาธารณะหรือช่วยเหลือราษฎรเป็นกรณีพิเศษ เช่นที่ปลูกสร้างสวนป่าที่แนวทางที่ที่ทบวงการเมืองขอใช้พื้นที่ ฯลฯ ให้ออกใบอนุญาตแล้วถ่วงป่าลงก่อน โดยมีข้อกำหนดเพิ่มเติมประกอบใบอนุญาตแล้วถ่วงป่าเพื่อให้ผู้แล้วถ่วงป่ารักษาไม้ที่ตัดฟันลงที่ใช้ประโยชน์ได้ไว้มอบให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการ ทำออกตามระเบียบ ดังรายละเอียดตามบันทึกที่กรมป่าไม้ดังกล่าว ซึ่งรัฐมนตรีสั่งอนุมัติเมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๙ ตามที่คัดไว้ดังต่อไปนี้



## บันทึกข้อความ

ด่วนที่สุด

ส่วนราชการ กองคุ้มครอง กรมป่าไม้ โทร.๗๙๑๑๕๑ ต่อ ๒๑๕

ที่ กส.๐๔๐๔/๒๕๐

ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๙

เรื่อง ปัญหาการทำไม้ขนาดเล็กที่โตต่ำกว่าขนาดจำกัด

เสนอ ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ตามที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้โปรดสั่งการ ให้กรมป่าไม้ทราบและปฏิบัติ เรื่อง ปัญหาการทำไม้ขนาดเล็กที่โตต่ำกว่าขนาดจำกัด ตามที่กรมป่าไม้เสนอโดยบันทึกด่วนที่สุด ที่ กส.๐๔๐๔/๑๖๒๖ ลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๑๘ ซึ่ง ฯพณฯท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (คุณทวีช กลิ่นปทุม) ได้โปรดมีบัญชาตามบันทึกลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๑๘ ว่า “ให้ยกเลิกหลักการเดิมกรณีที่ ๑-๒-๓ และให้ถือปฏิบัติดังนี้

ถ้ากรณีที่ ๑-๒-๓ มีความจำเป็นให้ทำเรื่องแต่ละรายเสนอมาเพื่อพิจารณาในกรณีเร่งด่วนพิเศษ ให้ลงวันเวลาทุกขั้นตอนที่ผ่านการพิจารณา เพื่อขออนุมัติเป็นรายๆ ไป” นั้น

กรมป่าไม้ได้พิจารณาอีกครั้งหนึ่งแล้วเห็นว่า ปัจจุบันได้มีการเปิดป่าเพื่อใช้ที่ดินทำประโยชน์ในกรณีต่างๆ เพิ่มมากขึ้น ซึ่งจำเป็นต้องตัดไม้ทุกชนิดทุกขนาดออกจากบริเวณนั้นทั้งหมด ในบางกรณีเป็นเรื่อง ไร่สวนพิเศษ หากไม่รีบทำไม้ออกเสียก่อนจะทำให้เป็นอุปสรรคต่อโครงการเร่งด่วน เช่น การสร้างอ่างเก็บน้ำตามโครงการของกรมชลประทานหรือการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ตลอดถึงการจัดสรรที่ดินผืนใหญ่ของทบวงการเมืองต่างๆ ที่จำเป็นต้องรีบดำเนินการจัดสรรให้ราษฎรเข้าอยู่อาศัยประกอบอาชีพ เพื่อประโยชน์ในทางการปกครองและการเมือง ดังนั้น หากจะต้องรายงานกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เพื่อขออนุมัติในการอนุญาตไม้ต่ำกว่าขนาดจำกัดต่อรัฐมนตรี ตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.๒๕๑๘ เป็นรายๆ ไปก็ไม่อาจกระทำให้งานสำเร็จลุล่วงไปได้โดยรวดเร็วได้ เพราะในการรายงานขออนุมัติแต่ละคราวนั้นจะต้องตรวจสอบชนิด จำนวนไม้ ของแต่ละรายเป็นการเพิ่มภาระหนักแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ทุกฝ่าย ทั้งต้องสิ้นเปลืองทั้งกำลังคนและงบประมาณ ซึ่งมีอยู่เพียงจำนวนจำกัด

โดยที่หลักการนี้ ตามที่เคยปฏิบัติกันมาเพื่อให้การดำเนินงานทันต่อเหตุการณ์และขจัดปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนในการเข้าอยู่อาศัยทำกิน ในพื้นที่ดินที่ทางราชการจัดแบ่งให้กระทรวงเกษตร (สมัยก่อน) ได้สั่งอนุมัติไว้เป็นหลักการให้ผู้ว่าราชการจังหวัดท้องที่ดำเนินการอนุญาตไม้ต่ำกว่าขนาดจำกัด และไม้หวงห้ามประเภท ข. ที่จะต้องตัดออกจากที่ดินเปิดใช้ประโยชน์ต่างๆ ได้ โดยไม่ต้องเสนอขออนุมัติต่อกระทรวงเกษตรและสหกรณ์อีก ซึ่งกรมป่าไม้ได้สั่งการให้ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัดปฏิบัติดังกล่าวแล้วตามหนังสือกรมป่าไม้ที่ ๑๐๖/๒๕๐๓ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๐๓ ข้อ ๗

๓๕๖

คู่มือการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการอนุญาตไม้และของป่า



ฉะนั้น เพื่อขจัดอุปสรรคในการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ และเพื่อประโยชน์ดังกล่าว กรมป่าไม้จึงเห็นสมควรขออนุมัติหลักการ ในการอนุญาตไม้ต่ำกว่าขนาดจำกัด และไม้หวงห้ามประเภท ข. ซึ่งจำเป็นต้องตัดออกในที่ดินเปิดใช้ประโยชน์ในกรณีต่างๆ ตามหลักการที่กรมป่าไม้เสนอ ตามบันทึก กรมป่าไม้ ส่วนที่ ๓๓๖๖/๑๖๒๖ ลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๑๔ ต่อไป ซึ่งหลักการที่ขออนุมัติรัฐมนตรี ในการอนุญาตไม้ต่ำกว่าขนาดจำกัดในที่ดินเปิดใช้ประโยชน์มีดังนี้

ก. กรณี “มีเหตุจำเป็นที่เห็นสมควรช่วยเหลือราษฎรเป็นกรณีพิเศษ” ได้แก่

- (๑) ที่ดินจัดสรรโดยทางราชการเป็นผู้จัด ไม่ว่าจะหน่วยงานราชการใดเป็นเจ้าของเรื่องก็ตาม
- (๒) ที่จัดตั้งนิคม ไม่ว่าจะ เป็นของกรมประชาสงเคราะห์ หรือกรมส่งเสริมสหกรณ์ก็ตาม
- (๓) การจัดสรรที่ดินป่าสงวนที่เสื่อมโทรม เพื่อจะให้ราษฎรมีที่ทำกินโดยไม่โอนสิทธิ์
- (๔) ที่ดินเปิดใช้ประโยชน์กรณีอื่นที่เข้าข่ายการช่วยเหลือราษฎร ในการบำบัดทุกข์บำรุงสุข ราษฎร เช่น ที่สร้างอำเภอ หรือราชการส่วนอื่น เป็นต้น

ข. กรณี “มีเหตุภัยพิบัติสาธารณะ” ได้แก่

- (๑) การสร้างอ่างเก็บน้ำ ไม่ว่าจะ เป็นของกรมชลประทาน ของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตฯ การพลังงานแห่งชาติ หรือของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ก็ตาม

กรณีตาม ก. และ ข. อยู่ในอำนาจของรัฐมนตรีจะพิจารณาอนุญาตให้ทำไม้ต่ำกว่าขนาดจำกัด ตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.๒๕๑๔ ที่ได้บัญญัติไว้ความว่า “ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตทำไม้ที่มีขนาดต่ำกว่าขนาดจำกัด แต่ถ้ามีเหตุภัยพิบัติสาธารณะหรือมีเหตุจำเป็นที่เห็นสมควรช่วยเหลือราษฎรในกรณีพิเศษรัฐมนตรี จะอนุญาตให้ผู้รับอนุญาตเฉพาะรายทำไม้ที่มีขนาดต่ำกว่าขนาดจำกัดเป็นการชั่วคราวก็ได้...”

ค. กรณีที่ไม่อาจใช้อำนาจของรัฐมนตรี ตามความในมาตรา ๑๓ ซึ่งจำเป็นต้องตัดไม้ต่ำกว่าขนาดจำกัดออก ได้แก่

- (๑) พื้นที่ที่มีพระราชกฤษฎีกาหวงห้าม
- (๒) ที่ประธานบัตรเหมืองแร่
- (๓) พื้นที่ก่อสร้างทางและมีการใช้ประโยชน์อย่างอื่น ตามความประสงค์ของหน่วยงานต่างๆ
- (๔) พื้นที่ปลูกสร้างสวนป่าตามเงื่อนไขสัมปทาน ที่ไม่อยู่ในข่ายจะดำเนินการตามมาตรา ๑๗ (๑) แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔

กรณีตาม ค. นี้ ไม่เข้าข่ายที่จะใช้อำนาจของรัฐมนตรี ตามมาตรา ๑๓ อนุญาตไม้ต่ำกว่าขนาดจำกัดได้ แต่เมื่อเป็นกรณีที่ต้องตัดไม้ทุกชนิด ทุกขนาดออก กรมป่าไม้จึงเห็นสมควรใช้วิธี อนุญาตให้ทำการแผ้วถางป่าตามมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.๒๕๑๔ แต่โดยที่การแผ้วถางป่านั้น ผู้รับอนุญาตมีสิทธิตัดฟัน ไม้ และเผาทิ้งไปได้ จึงควรกำหนดเงื่อนไขในการอนุญาตให้แผ้วถางป่าดังกล่าว ให้ผู้รับอนุญาตรักษาไม้ ที่ใช้ประโยชน์ไว้ ตามเงื่อนไขข้อกำหนดเพิ่มเติมประกอบใบอนุญาตแผ้วถางป่าตามที่แนบมาด้วย ซึ่งการ กำหนดเงื่อนไขเพิ่มเติมประกอบใบอนุญาตแผ้วถางป่าเป็นอำนาจของฯพณฯรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร





และสหกรณ์ ตามมาตรา ๕๘ วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.๒๕๑๔ ที่บัญญัติไว้ว่า “การขออนุญาตและการอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง และในกรณีเฉพาะเรื่องถ้ารัฐมนตรีเห็นสมควรจะกำหนดให้ผู้อนุญาตปฏิบัติเพิ่มเติมประการได้อีกก็ได้”

นอกจากการอนุญาตไม้ต่ำกว่าขนาดจำกัดตาม ก. ข. ค. ดังกล่าวแล้วยังมีไม้อีกประเภทหนึ่ง คือ ไม้หวงห้ามประเภท ข. จำเป็นต้องตัดออกจากที่ดินเปิดใช้ประโยชน์ด้วย ซึ่งตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ บัญญัติไว้ว่า “ไม้หวงห้ามมีสองประเภท คือ ประเภท ก. .... ประเภท ข. ไม้หวงห้ามพิเศษ ได้แก่ไม้หายากหรือไม้ที่ควรสงวน ซึ่งไม่อนุญาตให้ทำไม้ เว้นแต่รัฐมนตรีจะได้อนุญาตในกรณีพิเศษ”

ไม้หวงห้ามประเภท ข. ที่จะตัดออกจากที่ดินเปิดใช้ประโยชน์นี้ ความจริงกระทรวงเกษตร (สมัยก่อน) ได้อนุมัติไว้เป็นหลักการให้อนุญาตได้โดยไม่ต้องขออนุมัติกระทรวงเกษตรและสหกรณ์อีก ตามหนังสือกรมป่าไม้ที่ ๑๐๖/๒๕๐๓ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๐๓ ข้อ ๗ ดังกล่าวข้างต้น และตามกฎกระทรวงว่าด้วยขนาดจำกัดก็ไม่ได้กำหนดขนาดจำกัดไว้ จึงไม่อยู่ในข่ายบังคับเรื่อง ขนาดจำกัดตามมาตรา ๑๓ แต่เนื่องจากตามที่กรมป่าไม้เสนอกระทรวงเกษตรและสหกรณ์พิจารณา ตามบันทึกที่ กส.๐๔๐๔/๑๖๒๖ ลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๑๔ โดยอ้างเหตุผลว่า เพื่อให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เคยอนุมัติเป็นหลักการไว้ตามหนังสือกรมป่าไม้ ที่ ๑๐๖/๒๕๐๓ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๐๓ ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (คุณทวีช กลิ่นประทุม) โดยมีบัญชาให้ยกเลิกทั้ง ๓ กรณี เพื่อให้ขออนุมัติเป็นรายๆ ไป ซึ่งก็หมายถึงการยกเลิกอนุญาตไม้หวงห้ามประเภท ข. ด้วย ฉะนั้น กรมป่าไม้จึงเห็นสมควรขออนุมัติในการอนุญาตไม้หวงห้ามประเภท ข. ที่จะตัดออกจากที่ดินเปิดใช้ประโยชน์ เพื่ออนุมัติไว้เป็นหลักการด้วยเช่นเดียวกัน

อนึ่ง ในคราวประชุมคณะกรรมการองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ครั้งที่ ๒/๒๕๑๙ เมื่อวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๙ ที่ประชุมได้นำเรื่องอุปสรรคการทำไม้ในบริเวณที่จะใช้พื้นที่ปลูกสร้างสวนป่าขององค์การฯ เข้าพิจารณาด้วย ซึ่งที่ประชุมได้มีมติเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า “๑. เพื่อเป็นการแก้ไขอุปสรรคในการปลูกสร้างสวนป่า ขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ และเพื่อความรวดเร็วในการปฏิบัติงานเรื่องอื่นๆ ให้กรมป่าไม้เสนอเรื่องอำนาจในการอนุญาตตัดฟันไม้เล็ก ให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์พิจารณาทบทวนอีกครั้งหนึ่ง” กรมป่าไม้เห็นว่าตามมติที่ประชุมกรรมการองค์การฯ ดังกล่าวนี เป็นอุปสรรคข้อขัดข้องทำให้งานขององค์การฯเกิดความล่าช้าเป็นความจริง





จึงขอเสนอมาเพื่อโปรดพิจารณา หากชอบด้วยคำขอได้โปรดนำเสนอ ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการ  
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์พิจารณาอนุมัติต่อไปด้วย (เรื่องเดิม ๑ แฟ้ม)

(ลงนาม) ประดิษฐ์ วนาพิทักษ์  
(นายประดิษฐ์ วนาพิทักษ์)  
อธิบดีกรมป่าไม้

ขอประทานเสนอ ฯพณฯ รัฐมนตรี

เพื่อโปรดพิจารณาอนุมัติ กรมป่าไม้ให้พิจารณาเห็นชอบด้วยตามหลักการที่เสนอ

(ลงนาม) ป.กรรณสูตร  
๒๕ ก.พ. ๑๙

อนุมัติ

(ลงนาม) ดาบชัย อัครราช  
๒๕ ก.พ. ๑๙  
(นายดาบชัย อัครราช)

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ รักษาราชการแทน  
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์





## ข้อกำหนดเพิ่มเติมประกอบใบอนุญาตแผ้วถางป่า

-----

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.๒๕๐๘ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กำหนดเงื่อนไข ให้ผู้รับอนุญาตแผ้วถางป่าตามใบอนุญาตฉบับ..... เล่มที่..... ลงวันที่..... เดือน..... พ.ศ..... ปฏิบัติเพิ่มเติมประกอบใบอนุญาตดังกล่าวข้างต้นต่อไปนี้

ข้อ ๑. เมื่อผู้รับอนุญาตแผ้วถางป่าได้แผ้วถางป่าลงแล้ว หากมีส่วนใดของไม้ที่แผ้วถางลงนั้นยังจะให้ทำประโยชน์ได้ ไม่ว่าจะเป็นในลักษณะไม้ หรือของป่า(พืน) ก็ตาม ให้เป็นหน้าที่ของผู้รับอนุญาตแผ้วถางป่าที่จะตัดทอนรวมกองไว้ ให้เป็นที่เรียบร้อย ภายในเขตแปลงหรือริมขอบแปลงที่แผ้วถางป่านั้น

ข้อ ๒. บรรดาไม้หรือของป่า (พืน) ที่ใช้ประโยชน์ได้ตามข้อ ๑. ให้ถือว่าเป็นของรัฐ ผู้รับอนุญาตแผ้วถางป่ารับที่จะดูแลรักษาไว้ให้ปลอดภัยจนกว่าพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ได้รับมอบหมายจากผู้อนุญาต จะได้ทำการตรวจรับเป็นของรัฐเสร็จแล้ว ถ้าจะพึงมีค่าภาระติดพันให้เป็นอันพับไป

ข้อ ๓. ถ้าปรากฏว่าผู้รับอนุญาตแผ้วถางป่าฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามข้อใดข้อหนึ่งดังกล่าวข้างต้น ผู้อนุญาตมีอำนาจสั่งพักใช้หรือสั่งเพิกถอนใบอนุญาต และหรือให้ผู้รับอนุญาตชำระค่าปรับตามอัตราความเสียหายที่พึงประเมินได้

การดำเนินการตามความในวรรคหนึ่ง มิให้ถือว่าเป็นเหตุบรรเทาความรับผิดชอบในการที่จะต้องถูกฟ้องร้องดำเนินคดีตามกฎหมายอีกทางหนึ่ง

ข้อ ๔. ผู้รับอนุญาตแผ้วถางป่าได้รับทราบ และเข้าใจข้อกำหนดเพิ่มเติมฉบับนี้ดีแล้ว จึงลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยาน.

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

(ลงชื่อ) ..... ผู้อนุญาต  
 (ลงชื่อ) ..... ผู้รับอนุญาต  
 (ลงชื่อ) ..... พยาน  
 (ลงชื่อ) ..... พยาน





ตามหลักการที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์อนุมัติมาดังกล่าว กรมป่าไม้ไม่ได้ส่งเวียนเป็นทางปฏิบัติ คงเวียนเป็นทางปฏิบัติแต่เฉพาะการตัดไม้ต่ำกว่าขนาดจำกัดในพื้นที่ที่จะใช้พื้นที่ปลูกสร้างสวนป่า ซึ่งจะได้กล่าวในบทต่อไป

การที่กรมป่าไม้ยังไม่ได้ส่งเวียนหลักการการอนุญาตไม้ต่ำกว่าขนาดจำกัดที่จะตัดออกในพื้นที่ที่จะเปิดใช้ประโยชน์ดังกล่าว เพราะต่อมากกรมป่าไม้กำลังดำเนินการเพื่อที่จะแก้ไขยกเลิกมาตรา ๑๓ เสียใหม่ เพื่อให้มีการอนุญาตไม้ต่ำกว่าขนาดจำกัดได้บ้าง แต่ขณะนี้กฎหมายป่าไม้ที่จะแก้ไขดังกล่าวก็ยังไม่ประกาศใช้ เพราะกำลังอยู่ในระหว่างการพิจารณาดำเนินการ ดังนั้น ถ้ามีกรณีการอนุญาตไม้ต่ำกว่าขนาดจำกัดในที่ดินเปิดใช้ประโยชน์ที่กรมป่าไม้ยังไม่ส่งเวียนให้ปฏิบัติ จังหวัดหรือเขตก็จะต้องส่งเรื่องไปให้กรมป่าไม้พิจารณาสั่งการเป็นรายๆ ไป

